

Zulu folktales ✎
Wiehan de Jager 📧 Agri Afshin 📄
kurdisk (sorani) / bokmål ☺
nivå 4 📖

Honningguidens hevn

پاشانجهری ههنگهه پاشانجهری

Barnebøker for Norge

barneboker.no

پاشانجهری ههنگهه پاشانجهری / Honningguidens

hevn

Skrevet av: Zulu folktales

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Agri Afshin (ckb), Espen Stranger-

Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

ئەم چىرۆكە باس لە نڭىدە، بالئندەيەك دەكات كە شوپىنى مېش ھەنگوینەكان
پى دەزانى و ھەروەھا باس لە پياويكى چاوتنۆك دەكات بە ناوى گىنگىلە.
جاريكىيان كە گىنگىلە چوو بوو دەرهوہ بۆ راو كردن، گوپى لە دەنگى نىگىدە
بوو. گىنگىلە ئاوى لە زارى دەتكا كاتى بىرى لە ھەنگوین دەكردەوہ. ئەو راوہستا
و بە سرنجەوہ گوپى راگرت و ئەوہندە گەرا تا ئاخىرەكەى نڭىدەى دۆزىيەوہ كە
لە سەر دارىك بوو. جىك - جىك - جىك - گەلاكان بەھۆى جولەى بالئندەكەوہ
دەلەرىنەوہ، كاتىك لەسەر ئەم درەخت بۆ سەر ئەو درەخت دەفپى. ئەو ھەر
جىك - جىك - جىكى دەكرد و ھەموو جاريك راوہوستا بۆ ئەوہى دلنيا بىتتەوہ
كە گىنگىلە بە دوایدا دىت.

...

Dette er historien om Ngede, honningguiden, og en
grådig ung mann ved navn Gingile. En dag mens Gingile
var ute på jakt, kalte Ngede på ham. Gingile fikk vann i
munnen ved tanken på honning. Han stoppet og lyttet
oppmerksomt, og lette til han så fuglen i grenene over
hodet sitt. "Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk", kvitret den lille
fuglen idet den fløy til det neste treet, og det neste.
"Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk", kallet han, og stoppet
innimellom for å forsikre seg om at Gingile fulgte etter.

Efter en halvtime nådde de et stort vilt fikentre. Ngede hoppet rundt som en gal blant grenene. Han slo seg ned på en gren og strakk hodet mot Gingile som om han sa: "Her er det! Kom nå! Hvorfor bruker du så lang tid?"

Gingile kunne ikke se noen bier fra under treet, men han stolte på Ngede.

...

دروازه گریز

هنگامی که پرنده درخت را دید، به او فریاد زد: "اینجا! اینجا! اینجا! اینجا! اینجا! اینجا!"

پرنده گفت: "چرا فریاد می زنی؟" و او فریاد زد: "اینجا! اینجا! اینجا! اینجا! اینجا! اینجا!"

پرنده گفت: "چرا فریاد می زنی؟" و او فریاد زد: "اینجا! اینجا! اینجا! اینجا! اینجا! اینجا!"

پرنده گفت: "چرا فریاد می زنی؟" و او فریاد زد: "اینجا! اینجا! اینجا! اینجا! اینجا! اینجا!"

له بهر ئه وه، گینگيله نيزه که ی له خواره وه ی دره خته که داناو هه ندی چیلکه ی
وشکی کۆ کرده وه و ئاگریکی بچووکی کرده وه. کاتی ئاگره که خوش بوو،
داریکی وشکی خسته ناو ئاگره که. ئه و داره به وه ناسراو بوو که دووکه ل زۆر
ده کات. ئه و سه ریکی داره که ی به ددانی گرت و سه ره که ی دیکه شی که ئاگری
گرتبوو، دووکه لی لی هه لده ستا. له هه مان کاتدا وه سه ر دره خته که ده که وت.

...

Så Gingile la spydet sitt ned under treet og samlet noen tørre kvister og tente et lite bål. Da ilden brant godt, stakk han en lang, tørr kjepp inn i hjertet av bålet. Denne veden var kjent for å lage mye røyk mens den brant. Han begynte å klatre mens han holdt den kjølige enden av kjeppen mellom tennene.

کاتی که میشه نگوینه کان چوونه دهره وه، گینگيله دهستی دريژ کرده ناو کونی
میشه نگوینه کان. نهو شانیه کی گهره ی هه نگوین که شيله ی لی ده تکاو پر
بوو له میشه نگوینی بچووک، هینایه دهری. نهو زور به نه سپایی شانیه کی
خسته ناو تووره که کی سهر شانی. دواتر له دره خته که هاته خواره وه.

...

Da biene var ute, stakk Gingile hånden sin inn i bolet.
Han tok ut håndfuller med tunge vokskaker som dryppet
av deilig honning og var fulle av feite, hvite larver. Han la
vokskakene forsiktig i veska han bar på skulderen og
begynte å klatre ned fra treet.

بهر له وه ی پلینگه که زیان به گینگيله بگه یه نی، نهو به خیرای رای کرد و له سهر
دره خته که هاته خواره وه. له بهر نه وه ی زور شله ژا بوو، داره که شی بزر کرد. له
کاتی هاتنه خواره وه ی له سهر دره خته که، زور خراب که وته سهر زهویه که و
گوزه کی پیی له جی چوو. به لام به هه موو توانایه وه به شله شله بوی
دهر چوو. له به ختی باشی نهو، پلینگه که زور خه والو بوو، بویه شوینی نه که وت.
نیگیده، بالنده ی هه نگوین پیشاندهر، توله ی خوی کرده وه. و گینگيله ش
وانه به کی چاکی وهرگرت.

...

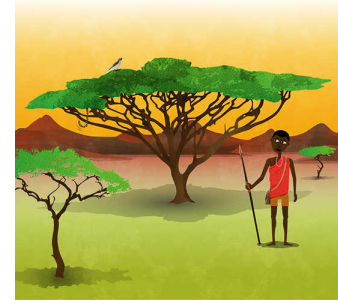
Før Leopard kunne svinge labben etter Gingile, skyndte
han seg ned fra treet. I hastverket bommet han på en
gren og landet med et høyt brak på bakken og forstuet
ankelen. Han hinket videre så fort han kunne. Heldigvis
for ham var Leopard fortsatt for søvning til å jage ham.
Ngede, honningguiden, hadde fått sin hevn. Og Gingile
hadde fått seg en lærepenge.

به لَام گینگيله ناگره که ی کووژانده وه، نيزه که ی هه لگرت و به ره و مال رۆيشته وه و هيچ گوڤی به نگیده نه دا. نیگیده به تووره ییه وه گوئی: “قیکتور قیکتور!” گینگيله راوه ستا و چاوی له بالنده که ده کرد و پیده که نی: “تۆ که میک هه نگوینت ده وئ هاوړی من؟ ئه ری! به لَام من بو خۆم هه موو کاره کانم کردوه. می شهه نگوینه کان ئه وه هه مووه یان پیوه داوم. بو ده بی ئه م هه نگوینه به تامه له گه ل تۆدا به ش بکه م؟” دواتر به رده وام بوو له رۆيشتن. نیگیده زۆر تووره بوو! ئه مه هه ل سوکه وتیکی باش نه بوو که له گه ل نیگیده کردی! به لَام گینگيله ده بی سزای ئه م کاره ی وه ربگری.

...

Men Gingile slukket bålet, plukket opp spydet, begynte å gå hjem og overså fuglen. Ngede ropte sint: “SEI-er, SEI-er!” Gingile stoppet og stirret på den lille fuglen og lo høyt. “Du vil ha litt honning, du, lille venn? Ha! Men jeg gjorde alt arbeidet og fikk alle stikkene. Hvorfor skulle jeg dele noe av denne deilige honningen med deg?” Ngede var rasende! Dette var da ingen måte å behandle ham på! Men han skulle få sin hevn.

چه ند حه وتوو دواتر، رۆژیکیان، دووباره گینگيله گوڤی له دهنگی نیگیده بووه وه. ئه وه هه نگوینه به تامه که ی به بیر هاته وه و جاریکی دیکه به خۆشحالییه وه شوین بالنده که که وت. نیگیده به دریزایی دارستانه که رڤگه ی به گینگيله نیشان ده دا، تا ئه وه ی له کۆتاییدا له سه ر چلی دره ختیکی گوره نیشته وه. گینگيله بیرى کرده وه، “ئه هها!”، “شانه هه نگوینه که ده بی لیره بی.” ئه وه به خیرایی ئاگریکی کرده وه و سه ر که وته سه ر دره خته که، و داریکیشی به ددانی گرتبوو. نیگیده ش له سه ر لقی دره خته که هه ل نیشتبوو و سه یری ده کرد.

...

En dag flere uker senere hørte Gingile igjen kallet fra Ngede. Han husket den deilige honningen og fulgte ivrig etter fuglen nok en gang. Etter at den hadde ledet Gingile langs skogkanten, stoppet den for å hvile i et stort akasietre. “Å”, tenkte Gingile. “Bolet må være i dette treet.” Han tente raskt det lille bålet sitt og begynte å klatre med den rykende grenen mellom tennene. Ngede satt og ventet.